

סמל אזולאי עירן

5171706

בן אליס ומקסים

נולד ב- י"ד בניסן תשל"ו 14.4.1976

התגייס ב- 1.8.1994

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- י"ט בתשרי תשנ"ו 13.10.1995

בהתקלות עם מחבלים בדרום לבנון.

אליסאי עירן.

בן אליס ומקסים. נולד בנתניה ביום י"ד בניסן תשל"ו (14.4.1976), בן בכור למשפחה בת ארבעה ילדים. ערך למד בבית-הספר היסודי "מסילות" בנתניה והיה בצעירותו חניך תנועת "דורה טף". את לימודיו התיכוניים סיים בבית-הספר התיכון הדתי למדע ולטכנולוגיה "שפירא" במגמת חשמל ואלקטרוניקה. ערך היה תלמיד רציני ומתמיד, עמד בדרישות הגבוהות שהציבו בפניו הלימודים ונחשב לתלמיד מבריק ומצטיין. הוא נהג להתנדב ולסייע לזולת ובעיקר הקדיש מזמנו לילדים שזקקו לעזרה לימודית. בתקופת בגרותו היה חניך תנועת "תן יד" - תנועת נוער שפעלה בשכונת דורה, מקום מגוריו. הוא אהב לצייר ובייחוד צייר קריקטורות, אהב ספורט, והרבה לרוץ ולשחק כדורגל. היה משחק בשכונה ובבית-הספר ואף כאן התגלתה יכולתו המצוינת וביצועיו המעולים בהבקעת השערים. מי שהיה הרב של בית-הספר התיכון ומחנכו ארבע שנים רצופות, כתב: "...זכיתי תמיד לראותו עולה ומתעלה, וכל עילוי לא היה אלא משל עצמו - דאג ועמל על התפתחותו והתעלותו האישית ללא הרף. היה המעולה שבבית, קשור להורים ובייחוד לאמו. ... נתעלה בחצרנו - דאג לכולם בשכונה, ונעלה בעירו, שהיה קשור לכל חבריו קשר של אהבה ואחוזה ותמיד עם החיוך המתוק שהעלה על שפתיו..."

חזר מוטיבציה, התגייס ערך לצה"ל באוגוסט 1994 והתנדב לשרת בחטיבת גולני. השירות בגולני היה חשוב לערך והוא הפגין בבית ובין החברים גאווה יחידה. לאחר שסיים את הטירונות ואת האימון המתקדם יצא לקורס חובשים קרביים, חזר ליחידה והצטרף כחובש לפעילות המבצעית השוטפת בחטיבה. שאיפתו הגדולה היתה לקבל תפקיד של חובש פלוגתי. בגדוד כינוהו חבריו "השולף".

ביום י"ט בתשרי תשנ"ו (13.10.1995) נפל ערך בקרב בלבנון, בהתפוצצות מטען חבלני. בן תשע עשרה היה בנופלו. ערך הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בנתניה. הניח אחריו הורים, שני אחים - חן ואדם ואחות - פאני. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמל. ערך ידע שאמו אינה יודעת מרגוע כאשר הוא משרת בלבנון, ועל כן נהג להתקשר הביתה בכל הזדמנות. שעות ספורות לפני שהתפוצץ המטען הקטלני שוחח ערך עם אמו וכרגיל, ביקש להרגיעה: "אל תדאגי, אמא, אצלי הכול בסדר." ביום הכיפורים יצא ערך לחופשתו האחרונה בבית. בבית הכנסת "ישמח ישראל", שנהג להתפלל בו, ביקש לשמש חזן ותקע בשופר. "בקשתו היתה לא שגרתית. היום, כשאני מביט לאחור, אני מבין, שערך למעשה נפרד מהמתפללים", סיפר מתפלל בבית הכנסת. סיפרו חבריו: "...ערך התפלל בדבקות גדולה, ותקע בשופר כל כך חזק... הוא תקע בשופר כל כך יפה, אבל אלוהים, שאליו מכוונות התפילות, לקח אותו. איזה ילד טוב הוא היה, הילד הכי טוב בשכונה..." במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "בנכם ערך, עמד בימים אלה לסיים את מסלול הלוחם בחטיבת גולני, אשר מהווה את הפרק הראשון בשירותו הצבאי. ... ערך היה חייל מקצועי בכל תחום בו עסק, הן כלוחם והן כחובש. הוא אהב את תפקידו והשקיע בו את כל מרצו. דמותו השקטה אך הדומיננטית במחלקה היתה סמל ומופת לכל חיילי המחלקה והפלוגה".

המוטיבציה שלו דחפה קדימה רבים אחרים. ערכיו כאדם היו בולטים מאוד והעידו על חינוך ערכי אותו קיבל בבית ואותם הביא לצבא. "...תרומתו לפלוגה היתה גדולה וחסרונו יורגש מאוד." כתבו חבריו לפלוגה: "היית חייל לדוגמה, גם כשהיה קשה לא אמרת מלה. / ועכשיו, מה שנותר לנו ממך זה רק דמעה - / דמעה על חייל של גולני / דמעה על חבר אח ורע / דמעה על אדם שרצה בסך הכול רק לעזור. / ..."

מיארב קטלני בלבנון

אש תופת מטווח אפס

סוכן מקומי, תושב רצועת הביטחון, סיפק ככל הנראה לחיזבאללה את המידע על המועד והמסלול של שירת צה"ל ■ המידע איפשר למחבלים הצבת מארב קטלני ■ הם הפעילו 3 מטעני חבלה – ופתחו לעבר הכוח באש מטווח של כ-20 מטר ■ 3 חיילי גולני נהרגו ו-6 נפצעו ■ צה"ל פתח בסריקות אחר החוליה שנמלטה ■ אתמול בלילה חוסלו 2 מחבלים

**ליל הפיגוע: מסוק של חיל האוויר מפנה
חיילים שנפגעו בתקרית למנחת צה"ל
בצפון הארץ**

האלוף לוי: "התאבדה המהירה מנעה פיאוע כבוד יתיר"

אלוף הפיקוד אמר, שצה"ל נע באחד הביטחון בכל
מקום חמם שמפקדיו מוצאים לנכון. "בסוג הלחימה הזה
צריכים גם לשנות את השיגור ולנצל את הלילה והיום
בשיטות שונות. כך אנתנו עושים".
לוי כינה את ארגון החיבאללה "דיב קשה, אך לא
בלתי מנוצח". "נמצא דרכים לפגוע בו", אמר, "באופן
כזה, שימנע חלק מהפעולות שלו וגם יגרום לו לחשוב
פעמים אם בכלל כראי לו לבצע".

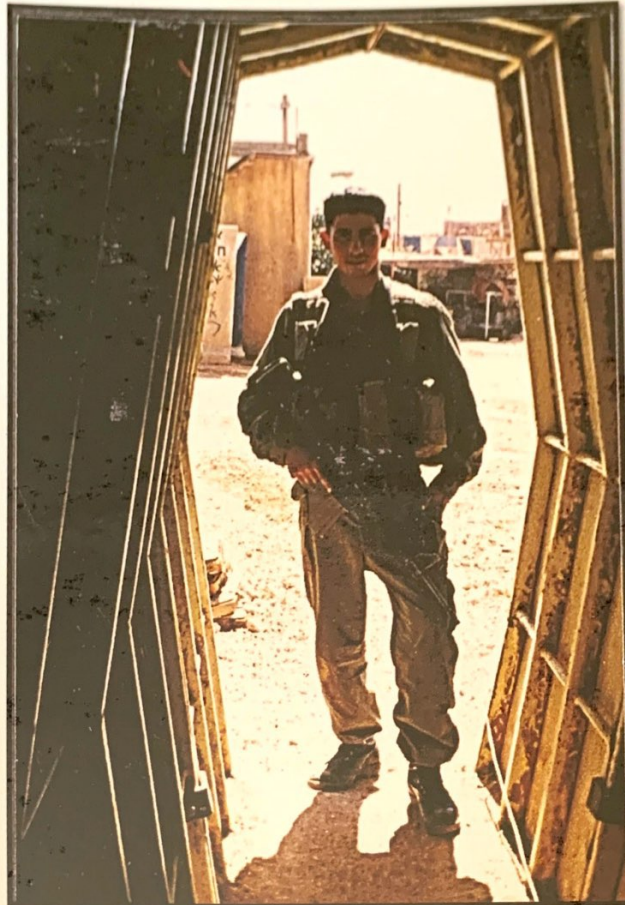
מאת יהודה גורן

"הפיגוע היה קשה וכואב. תוצאותיו המורדות
ביותר והמחיר כבד מנשואי - כך אמר שלשום אלוף
פיקוד הצפון, עמירם לוי, בתדריך לעיתונאים שנתן
במרכז צה"ל במבול הצמח.
"שישה עד עשרה לוחמים של החיבאללה הצליחו
לחזור עד לציר מארג' עין ולבצע פיגוע מתוכנן
ממארב ומסוח קצר, של ירי והפעלת מטעני חבלה.
הכוח בשיירה פעל היטב. לא מצאנו משהו חריג. התגורר
בה המהירה והטובה של החיילים, למרות ההרגים והפי
צועים, מנעה פיגוע כבד יתיר".

סמל ערן אזולאי ז"ל

4 שעות לפני שנפגע טילפן ערן הביתה ואמר: "אמא אל תדאגי לי, הכל בסדר"

"יום הביטחון הוא הגיע לבית הכנסת. היום אני מבין שהוא למעשה נפרד". סיפר אחד מחבריו

לא הספיק לראות את הסרט על גילוי חבריו
של ערן אזולאי על קברו
צילום: גדי קבלו

סמל ערן אזולאי ז"ל

בן 19 במותו. הובא למנוחות בנתניה

סמל ערן אזולאי ז"ל,
בן 19, (בתמונה) נפצע
אנושות בפיצוץ מטען
הצד ליד שיירת צה"ל
ביום חמישי, וביום
שישי בבוקר מת
מפצעיו • מאות ליוו
אותו בדרכו האחרונה,
ומעל הקבר הפתוח
זעקה אמו בקול חנוק:

**„אמא מבקשת,
קום בבקשה”**

מאחרים ביריבא, כגון ידעו אחרות
 ביום שישן ורובא, למעשה נזכרים פס
 קרן אורלא דל, בן 18 שנפצע אנשיות בפר
 צור מפקד דוד בלבנות ומת מפצעיו בבית
 חורליהם ידעו חזקתהם מאחר
 בבית העלמין הנצי בנתניה, מל הקבר הפותח
 עמק חברים בני המשפחה הנזכרים וארבעת אחיו
 של ערן: 6 רביטחאים נשא את ארזו של ערן רל,
 עמק בדגל המדינה, לעבד חלקת הקבר. ועשת שבו
 רשות פילוח את השקט הנורא של בית העלמין, והסם
 אליו התייפחה בקל תנופ. ערן שלי, אהבנו אותך,
 אני לא מעכלת. זה הבן שלי, כאן, ערן שלי והן. זה
 לא יסל להיות, ערן, אמא מבקשת שם בבקשה.
 ערן רל, חתש קרבי בחטיבת גולני, ידע שאמו,
 אליס, אינה יודעת מרגע כאשר הוא משרת בלבנות,
 על בן נהג להזקש הביתה בכל הדרגות, כי, שאבא
 ואמא ישמעו את קולו. ביום חמישי האחרון, כ"ב
 בערב, שעות ספורות לפני שהתפרץ המסע הקטל
 גר, שותה ערן עם אמו וכרגיל ביקש להגיעה. אל
 תראני אמא, אצלי הכל בסדר.
 שלוש שעות לאחר שיות הטלפון עם ערן כבר היו
 חוריי, מקסים ואליס, בדרבם לבית החולים רמב"ם
 בחיפה, לאחר שהנבשרו על פציעתו הקשה של בנם.
 אלה היו שעות של חיים בין תקוה לייאוש, אבל
 התפילות שכלב, שמצבו של ערן ישתפר, התנפצו
 כשגייסה אחת בכושר של יום שיש, הכעת פניות של
 הרופאים שיצאו לקראת בנה המשפחה הנגידה את
 הדבר מכול - ערן מת.
 ערן התגייס לצה"ל באוגוסט 94. קודם לכן סיים
 את לימודיו בתיכון הדתי "שפירא" בנתניה במגמת
 מלכשר ובקרה. השירות בגולני היה חשוב לערן,
 ותא הפגין בבית ובין החברים גאות היחידה, יום לפי
 גי שנחרג ביקש בשירות טלפון עם אמו להקלים עבר
 רו פרק מסדרת הטלוויזיה שעוד חיים יבין על חשיבת
 גולני. אמא אליס הקליטה, אבל ערן כבר לא יזכה
 לצפות בהקלטתו.
 מפקד בסיס הטיסות בגולני שבו שירת ערן הס
 פיר אותו וסיפר על אופיו הנטו. אהבת לעזור לחבריו,
 ראית שליחות בשירות בלבנות, כי אהבת לשמור על
 אחרים ועל ילדי הצלף. אנחנו נמשיך בדרך הסובל,
 בעוד שלוש שבעות היית אמוך לזרדת מלבנות,
 אך מרצחים אכזרים, הרוצים לפגוע בנו, קטלו אותך
 ושיבשו את תוכניתך. תמיד גוהה ביחוד, ובגי משפח
 תך יישארו עם משפחת גולני.
 מחנכו של ערן בבית הספר התיכון, הרב מרדכי,
 אמר בברכי ההספר: ערן - תלמיד ארבע שנים דצר
 מות - היה השושנה. כשושנה בין החוחים התעלה על
 מולם והצטיין בציוני. קשה להספיד בימי חול המועד,
 אך קשה שלא לומר עליה למרומים כמו כל הצדיקים
 הקדושים העולים בערב שבת קודש, ותמליץ בעדנו
 בשנה הבאה שיהיה ר" לצוהינו.
 הנב מקסים אמר קדיש, וחזן צבאי נשא תפילות
 אל מלא רחמים. עשרות זרים הונחו על הקבר הטרי.
 ערן הועלה לדרגת סמל לאחר מותו. הוא הותיר
 אחריו חורים - אליס ומקסים - הרבצה אחים וא
 חיות.

מאת אורי ארזי

"אמא אל תראני לי, הכל בסדר. אני חוזר הביתה
 בסוף השבוע הבאי. במילים אלו ניסה סמל ערן אורלא
 דל, בן 18, להרגיע את אמו המדאגנה, אליס, בשירות
 מלפון מלבנות. ערן סגר את הטלפון ביום חמישי,
 בשעה 6:30 בערב. ארבע וחצי שעות לאחר מכן הוא
 שבב פצוע אנוש בבית החולים רמב"ם בחיפה. מאוחר
 יותר נפטר מפצעיו.

הבקשה האחרונה של ערן מאמו, היתה לוודא שהקלרי
 טח עבורו, יום קודם לכן, את סרטו התייעודי של חיים
 יבין על גולני. ביום שישי כבר ליוו את ערן בדרבנו
 האחרונה, מאות/בני משפחה, חברים מבית הספר, חברים
 לנשק ורבים מתושבי נתניה. הוא הובא למנוחות עולמים
 בחלקה הצבאית בבית העלמין בנתניה.

ערן למד בבית הספר התיכון הדתי "שפירא" בנתניה,
 במגמת מכשור ובקרה. הוא נחשב לתלמיד מבריק שהק
 פיד להתנדב ולסייע לוולות. באוגוסט 94 התגייס ערן
 לצה"ל והתנדב לשרת בחטיבת גולני. "כבר אז ראינו
 כמה אתה מוכשר. כשהיית בסירותות תמיד עזרת לחב
 ריך. כזה היה האופי שלך. לכן גם יצאת לקורס חובשים,
 כדי שתוכל תמיד להעניק עזרה לחברייך", ספר לו מפקד
 בסיס הטיסות של גולני.

ביום הכיפורים יצא ערן להופשתו האחרונה בבית.
 בבית הכנסת "ישמה ישראל", בו נהג להתפלל, ביקש
 לשמש כחזן ותקע בשופר. "בקשתו היתה לא שיגרתית.
 היום כשאני מביט לאחור, אני מבין שערן למעשה נפרד
 מהמתפללים. גם עכשיו קול השופר שהשמיע מהדהד
 באוזניי, סיפר משה בן פורת המתפלל בבית הכנסת.
 רונן כהן, בן דודתו וחברו הטוב - שגדל עם ערן,
 סייר להשלים עם הבשורה הקשה. "הוא היה ממש אה

שלי. אין ולא יהיה כמותו. אני לא יכול בלעדיו".
 הלוויתו של ערן היתה מלווה בפרץ רגשות קשה. האם
 התקשתה לחזות בכיסוי חלקת הקבר. "לאן אתה הולך?
 עוד לא הספקת לראות את הקלסת של גולני. אהבנו
 אותך הרבה. למה רחוקא אתה לא תזכה להופה. זה הבן
 שלי. אני רוצה אותו חזרה. ערן, קום בחזרה - קום".

תשעת לוחמי גולני שנהרגו במהלך שלושה ימים

גולני זה גולני

לוחמי
גולני שאיבדו
תשעה מחבריהם
בלבנון מדברים

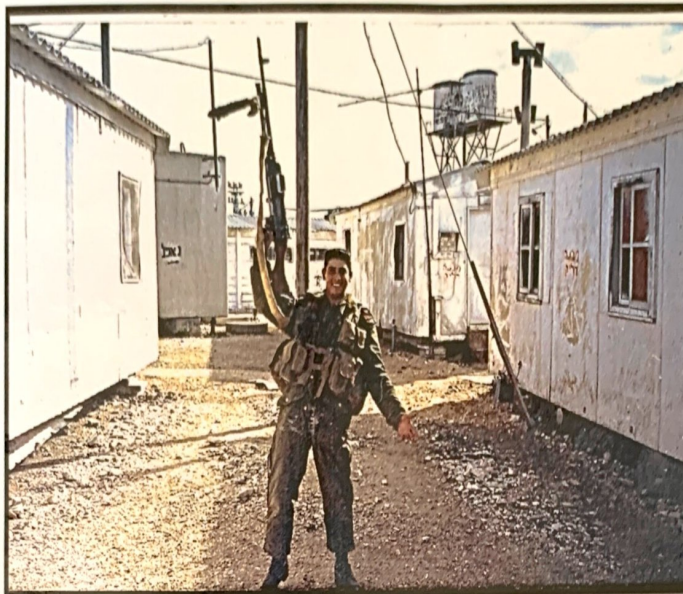
ערן תלמידי הי"ד, כמה שהכרתיו, אבל במותו נתגלה לנו כי הוא שייך לאותם הבחורים הצדיקים שנאחזים למיתה טרם זמנם. זוכר אני אותו כנער בגיל ביה"ס התיכון, נער ככל הנערים, תמיד שאף לעוד ועוד, עזרתו לזולת, המסירות לביה"כ בשכונה. ויתר על החופשה בחג הסוכות שבו נקטף כדי לצאת ליוה"כ להתפלל עם אביו ולהיות עם מתפללי השכונה, אינו מוותר על התקיעה של מוצאי יוה"כ שהיה נוהג בה כל שנה ושנה. גדול הכאב והיגון, אך שבעתיים גדולה קריאתך אלינו, נזכור אותך תמיד, נשתדל ללמד ולחנך לאורך, ובזכות זאת הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם ירפא את שבר המשפחה היקרה וכל החבורה ובנחמת ציון וירשלים ננוחם.

הרב נוטוביץ שלום
מחנכו של ערן ז"ל

ערן בבר-המצווה

ערן במוצב בלבנון

לערן

השנים שחלמו בהיותנו יחד הם השנים היפות בחיי, היו מחממות את הנפש, ניסיתי ולו במידת מה לשחזר את קורות חייך, חיים של מסירות נפש הקרבה אין קץ לקב"ה. אנא, סלח לי ערן, הי"ד (ה' ינקום דמו). לו יכולתי למצאות ולספר את מעשיך הרי זו משימה בלתי אפשרית ובוודאי לא יעלה בידי למצוא מילים הולמות לתאר בעזרתם, חבר דגול ואהוב ואהב כמוך, מעולם לא נסית להתחמק מתפקידיך כחייל בצבא הקב"ה וכחייל בצבא הגנה לישראל. ציית לכל הפקודות גם בנסיבות הקשות ביותר, כלי הנשק שהסתייעת בהם לא היו אלא עוז רוחך הבלתי נדלה ואמונתך האיתנה ב - ה'.

מיצית את חייך בטיפוס על הרים גבוהים בנסותך להעפיל אל הקו הקידמי ולהיות קרוב אל הקב"ה ככל שיכול בן אנוש. אני מקווה שאותם הידידים ואותם החברים שהולכים בעקבותיך אשר תמיד היית עימם במסירות ובאהבה ובסובלנות ימשיכו לצעוד גם עתה בדרכך הסלולה ויוסיפו רבים להצטרף לשורות הצבא הרוחני ולצבא הגנה לישראל, להמשיך את דרכך שהתחלת. ואנו חבריך לכיתה, לעולם לא נשכך מליבנו, שימך ימשיך להיות חרוט בליבנו בכל מפגש חברים נחוש כולנו שאתה יחד עימנו והזכרונות היפים שהשארת בעולמנו ימשיכו להיות נר לרגלינו !

נשמתך צרורה בצרור החיים ותחת כיסא הכבוד עם צדיקי עולם
אמן!

מבוגרי כיתתך

1988 אלוף א'

כל כך רצינו שזה יגמר אחרת
 עוד שבע והכל היה שונה .
 השמים שוב היו צבועים בתכלת
 והעתיד היה הולך ונבנה .
 רצינו שתקום למחרת עם החיוך הקבוע
 כאילו כלום לא היה , והרי נשאר רק שבע .
 והשמיים כבר לא נצבעו בכחול
 כשעמדנו מול פרחים ותלולית של חול ,
 וכל השאלות נשארות בפנים
 והדמעות חונקות - אין ניחומים .
 הרי הטובים ראשונים נופלים מה עוד יש לאמר
 רק המחשבה שעוד שבע וזה היה נגמר .
 רצית לעזור לאנשים , לחברש , עזרה להגיש
 עם לב ענק שלא הפסיק להרגיש ,
 ובערב שבת לפתע הוא נדם
 אותו לב שהזרים חיים לכולם .
 והחיוך נמחק והמוות גבר
 רק עוד שבע והכל היה נגמר .
 וכשתעלה למעלה תעמוד בשבילנו ותישאל
 מהיכן לוקחים ניחומים על אח שנפל ,
 מהיכן כוח להמשיך ובמשימות לעמוד
 תזעזע קצת את כיסא הכבוד ,
 ותזכיר שם למעלה שגם אברהם בסוף לא עקד
 אז למה אנחנו 9 בשבע אחד ?
 ואם יש נחמה בעלותך עולה תמימה
 היא שמסרת את נפשך על כלל האומה ,
 שבמותך כבחיך נתת חיים
 סללת דרך לחיים ההולכים .
 את עצמך נתת את היקר מכול
 באמונה ובמעשה בקודש ובחול .
 בדימעה , בהצדעה ובראש מורכן
 צר לנו עליך אחינו - ערן .

יהי זכרך ברוך ...
 ונשמתי צדורה בצרור החיים .

צבא הגנה לישראל
דואר צבאי 02766
9"ח בתשרי התשנ"ו
22 באוקטובר 1995

משפחת אזולאי הישרה 1

בנכם, סמל ערן אזולאי, זכרוננו לברכה, נפצע אנושות ביום י"ט בתשרי
תשנ"ו, 12 באוקטובר 1995, במהלך התקלות מחבלים עם כוח גולני באיזור
עיישה ברצועת הביטחון בדרום לבנון, פונה לבית חולים רמב"ם ושם נפטר
מפצעיו ביום י"ט בתשרי תשנ"ו, 13 באוקטובר 1995.

בנכם ערן עמד בימים אלה לסיים את מסלול הלימודים בחטיבת גולני אשר
מהווה את הפרק הראשון בשרותו הצבאי.

ערן במהלך שירותו סיים טירונות ואימון מתקדם בחטיבת גולני, יצא
לקורס חובשים קרביים וחזר לשירות כחובש בחטיבה.

ערן היה חייל מקצועי בכל תחום בו עסק. הן כלוחם והן כחובש,
הוא אהב את תפקידו וחשקו בו את כל מרצו.

דמותו השקטה אך הדומיננטית במחלקה היתה סמל ומופת לכל חיילי
המחלקה והפלוגה. המוטיבציה שלו לחפה קוימה וביטחון אחרים.

ערכיו כאדם היו בולטים מאוד והעליו על חלונך ערכי אותו קיבל
בבית ואותם הביא לצבא.

רצונו להיות מפקד היה עז אך הוא ידע כי מקצועו הנדרש ישאיר
אותו כלוחם חובש.

תרומתו לפלוגה היתה גדולה וחשובה יודגש מאוד.

יהי זכרו ברוך.

סגן אלוף
היחידה

אלון פרידמן,
מפקד

ערן
 כשהלכת מפציעה ופגיעה
 השארת חלל ואתה חלל.
 מתבוננת במקומות שפעם עמדנו שם כולנו
 ולא יודעת מה לעשות
 היה חלום ועכשיו איננו,
 ופתאום לא מספיק האוויר
 שאני נושמת לתוכי.
 אני כותבת אל המחברת
 במקום לדבר איתך במילים
 האם הם חסרים לך עכשיו כשאתה רחוק?
 מרגישה אבודה בעולם שאין בו צבעים,
 עולם שאנשים בו אדישים
 אבודה, כי בלעדיך מה טעם החיים?
 אל תשאיר אותנו לבדנו
 תשאר עימנו לנצח
 הייה איתנו.
 אבל אולי בעצם
 אתה ממש כאן
 שומר עדיין ומגן עדיין
 ומושיט את ידיך לכסות אותנו
 כי תמיד להושיט עזרה הושטת.
 אולי בעצם אתה נמצא
 ממש כאן מעלינו
 עדיין מסדר את בלוריתך השחורה
 עדיין מחייך בחיוך המקסים שלך
 לא סתם אתה נקרא ערן
 היית ער לכל בעיה שמתעוררת
 וידעת לטפל בה בצורה הכי טובה
 שאפשר.
 אתה מחייך אלינו אני מרגישה
 ובכל זאת אני מרגישה אבודה.
 בעולם אצל האנשים המכה הכואבת יתכן שתחלים ותגלד,
 אך אצלנו בלב תשאר פצע תמיד.

חגית חדר
 חברה לכיתה

לזיכרו של ערן ז"ל
דוד מייסון - אוקטובר 1995

הגולני

הוא היה טוב. אנא שמור עליו וטפח אותו.
אנא שמור עליו; הוא עשה הכל לפי יכולתו.
כעת לנצח לך מסרנו אותו
וחייל אחר עומד שם במקומו.
כל בוקר את תפילותיו התפללל וגם בערב אמר אותן
אנא אלהים שמור על החייל מרמת-הגולן.

עתה, אתמול וגם מחר
לאף אחד כאן אין מה לומר.
תמונתו תישאר בזכרוננו לעד
וכך גם צחוקו וחיוכו הנחמד
ושוב על בקשתי אני חוזר כאן
שמור על החייל מרמת-הגולן.

כעת נשארה רק תמונתו על הקיר
לבוש במדיו, גבוה ותמיר.
עכשיו כבר אחיו במקומו מתפלל
וחוזר על תפילותיו מהבוקר ועד ליל.
אנא, אל תשכח לשמור על האח כל הזמן
וכן על הבן, החבר, החייל מרמת-הגולן

